

Θέμα: «Εγκύκλιος Προέδρου του Δ.Σ. του ΤΑΠ»

Αγαπητοί μου συνάδελφοι,

Με απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Πολιτισμού κ. Κωνσταντίνου Τζαβάρα διορίστηκε το νέο διοικητικό συμβούλιο του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων με Πρόεδρο τον υπογράφοντα.

Σας είχα αποχαιρετήσει ουσιαστικά την 30/09/2009, λίγες μέρες προ των γενικών εκλογών του Οκτωβρίου, με μια εγκύκλιο που σας εξέθετα τις απόψεις μου για το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων και το έργο που προσπαθήσαμε να υλοποιήσουμε κατά την περίοδο εκείνη.

Πρέπει να σας ομολογήσω ότι πολλές φορές έκτοτε θυμόμουν τις εμπειρίες μου από το ΤΑΠ και από καιρού σε καιρό προσπαθούσα να μαθαίνω τις εξελίξεις στο χώρο αυτό από πραγματικό ενδιαφέρον και όχι από περιέργεια ή διάθεση παρεμβολής στις υποθέσεις του οργανισμού αυτού.

Καθόσον με αφορά το ΤΑΠ εξακολουθεί να αποτελεί θεσμικά εμβληματικό εργαλείο άσκησης πολιτιστικής πολιτικής του Υπουργείου Πολιτισμού. Όσοι έχουν αντίθετη άποψη δεν ξέρουν «που πατάν και που πηγαίνουν», όπως λέει και το δημοφιλές τραγουδάκι. Συνεπώς η επάνοδός μου στο ΤΑΠ δεν γίνεται ούτε για λόγους προσωπικών φιλοδοξιών ή άλλων χαμηλού επιπέδου σκοπιμοτήτων.

Ενστερνίζομαι πλήρως τη θέση του πολιτικού προϊσταμένου του Υπουργείου κ. Κωνσταντίνου Τζαβάρα ότι το ΤΑΠ έχει και πρέπει να διαδραματίσει στην περίοδο αυτή της γενικής- οικονομικής- κοινωνικής και πολιτιστικής κρίσης ένα σημαντικό ρόλο αναπτύσσοντας τους τομείς της δραστηριότητάς του και υλοποιώντας ένα φιλόδοξο πρόγραμμα γενικότερης αναβίωσής του.

Γιατί το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων- όπως άλλωστε και τόσοι άλλοι φορείς που γνωρίζουμε, έχουν υποστεί τις τρομακτικές επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης αλλά και της κοινωνικής δυσπραγίας.

Πέραν όμως αυτού το Ταμείο κατέστη θέατρο διαφόρων «πειραματισμών»- όχι φυσικά κακοπραίετων- που ουσιαστικά αποδυνάμωσαν το ρόλο του.

Ευτυχής συγκυρία υπήρξε ότι επιτέλους τελειώσαμε αν και όχι πλήρως ακόμη, με τον διαβόητο ΟΠΕΠ. Τέλος λοιπόν με τις γκρίνιες. Σε μια ιδιαίτερα δύσκολη

συγκυρία οφείλουμε να δράσουμε, ιδιαίτερα αν θέλουμε να διατηρηθεί αυτός ο θεσμός και εκ νέου να ανθίσει.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, που σε μια ειδική συνάντηση του προσωπικού θα σας γνωρίσω, επεξεργάζεται ένα πρόγραμμα δράσης-αρκετά φιλόδοξης, με πλήρη συμμετοχή των μελών του για να προχωρήσουμε στους στόχους αυτούς.

Οι μέχρι τώρα συνεδρίες μας, δύο σε αριθμό, διακρίθηκαν για μια παραγωγικότητα ιδιαίτερα σημαντική, προπάντων όμως για ένα ενθουσιασμό.

Λίγοι άνθρωποι, ορισμένοι εξ' αυτών εργαζόμενοι ή εργασθέντες στο Υπουργείο Πολιτισμού, έρχονται με γνώση και αφοσίωση να βοηθήσουν «μηδέν έτερον απελπίζοντες» ειμη μόνο στην αναγέννηση του ΤΑΠ.

Το εγχείρημα είναι ιδιαίτερα δύσκολο διότι οι επιπτώσεις διάφορων οικονομικών επιλογών της προηγούμενης περιόδου έχουν αφήσει και το ΤΑΠ καθόλου εύρωστο.

Για όλους αυτούς τους λόγους και με όλα αυτά τα δεδομένα θέλω να παρακαλέσω και να ζητήσω την αφοσίωση όλων σας στο έργο που θα επιτελεσθεί . Για μένα το «δεν περισσεύει κανένας» δεν αποτελεί κενή περιεχομένου φράση. **Χωρίς την συνεργασία όλων, χωρίς την ένταση των προσπαθειών στους επιμέρους τομείς, χωρίς την ευρηματικότητα και τη συνδυασμένη δράση, δεν μπορούμε να πετύχουμε απολύτως τίποτα .**

Δεν θα δεχθώ και, αντίθετα, θα συγκρουσθώ με οποιοδήποτε προσπάθεια παραγοντισμού, δημιουργίας μικρών ή μεγαλύτερων κυκλωμάτων και γενικότερα συμπεριφορών και στάσεων που υπονομεύουν την κοινή προσπάθεια.

Επίσης, η παθητική αντιμετώπιση της γενικότερης προσπάθειας θεωρείται ως υπονόμηση της προσπάθειας.

Λυπούμαι γιατί χρησιμοποιώ μερικές αυστηρές διατυπώσεις, όμως πιστεύω ότι στην παρούσα συγκυρία είναι απολύτως απαραίτητες.

Έχοντας στο παρελθόν χαρακτηρίσει το ΤΑΠ ένα καλοτάξιδο σκαρί που αφέθηκε να γεμίζει νερά ασυντήρητο, επανέρχομαι στην ίδια παρομοίωση για να αναφέρω ότι συνεχίσθηκε, όχι βέβαια στη δική μου διαχείριση, το σκάφος να βάζει νερά.

Ό,τι και να λένε διάφοροι, το σκάφος κινδύνευε να βουλιάξει. Αν λειτουργήσουμε όλοι σωστά το ΤΑΠ θα ανελκυσθεί.

Πιστεύω απόλυτα στις δυνατότητές σας αλλά και στη στήριξη της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, του κ. Υπουργού και της κας Γενικής Γραμματέως Πολιτισμού. (Με την τελευταία είχα ήδη μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα επαφή).

Τέλος νομίζω ότι, ο πολιτισμός που και το ΤΑΠ υπηρετεί δεν είναι «η βαριά μας βιομηχανία», ως λέγεται. Είναι η ψυχή μας και ουαι και αλλοίμονον αν την χάσουμε. Οι σκέψεις αυτές που σας κοινοποιώ εκφράζουν αυτό που δυστυχώς στις μέρες μας ξεχνάμε, τον υγιή και απαραίτητο πατριωτισμό. Είμαι σίγουρος πως θα πετύχουμε.

Με τιμή,

Δημήτριος Δεληπέτρος

Πρόεδρος του Δ.Σ. του ΤΑΠ